

פרשת דוד

יו"ל ע"י מוסדות "מקדש לדוד" ישראל
 בראשות ובנשיאות כ"ק מורנו ורבנו האדמו"ר רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א
 בן הצדיק המלובן רבי **משה אהרן פינטו** זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלובן רבי **חיים פינטו** זע"א

פרשת שופטים

ז' אלול תשפ"ב 1144

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

הדלקת נרות	6:26	6:42	6:35	6:46
מוצאי שבת	7:38	7:40	7:40	7:39
רבנו תם	8:17	8:17	8:17	8:17

הילולא דצדיקיא

- ז. רבי אליהו חיים אביו של ה'בן איש חי'
- ז. רבי ישועה כהן מח"ס 'מעניני הישועה'
- ח. רבי בן ציון מאיר חי עוזיאל מח"ס 'משפטי עוזיאל'
- ח. רבי דוד הלברשטאם
- ט. רבי צדוק הכהן מלובלין
- ט. רבי רפאל טרויש מח"ס 'צח ואדום'
- י. רבי פנחס שפירא מקוריץ
- י. רבי יוסף יהושע קארין ראב"ד ירושלים
- יא. רבי יוסף אלמליח מח"ס 'תוקפו של יוסף'
- יא. רבי יעקב יהודה לוי מראשי כולל ורשא
- יב. רבי שלום משה חי גאגין מח"ס 'שמח נפש'
- יב. רבי שמחה בונים מפשיסחא
- יג. רבי יעקב גזונדהייט מח"ס 'תפארת יעקב'
- יג. רבי יוסף חיים בעל ה'בן איש חי'

עימה דברי חיזוק ואמונה, אבל באותם רגעים חשבתי ואמרתי לעצמי, הנה האשה הזאת עשתה 'בדיקות' וממתינה ל'תוצאות' ועקב כך פחד ורעד אוחזים בה, והלא גם אנחנו בעוד כמה ימים ביום ר"ה נעמוד לדין לפני ה' וגם לנו יעשו 'בדיקות' - יבדקו במעשינו לראות הטובים הם אם לאו וגם אנו נמתין ל'תוצאות' לראות מה יצא בדיננו, ואיך לא נירא ולא נפחד מתוצאות המשפט לפחות כאותה אשה? איך נישאר אדישים ולא נתכונן כראוי להכין לנו סנוגרים?! הלא בידנו לשפר מצבינו במשפט. ויש באפשרות ההמתיק את דיננו ולהוציא לאור משפטנו ע"י תשובה תפילה וצדקה המעבירין את רוע הגזירה, ואיך אפשר שלא ישים אדם לב למצבו ולא יתעורר לשוב בתשובה?! כך דיברתי עם עצמי כשראיתי את הפחד של האשה המסכנה הזאת, ומי יתן והתעוררות זו שבאה בקרבי בזכותה יעמוד לה להחלמתה המהירה.

ובאמת לב מי לא ירעד בראותו את גודל הצרות שעברו עלינו במשך השנה. ראו נא כמה אנשים היו חיים עמנו בשנה שעברה והשנה הם אינם איתנו, וכמובן שהכל נגזר ביום ר"ה, ביום זה מחליט הקב"ה מי לחיים ומי למוות מי לעוני מי לעושר מי להשקט ובטח ומי ליסורין וצרות רח"ל. וכך אומרים אנו בתפלת מוסף של ר"ה "ועל המדינות בו יאמר איזו לחרב איזו לשלום איזו לרעב איזו לשבע ובריות בו יפקדו להזכרים לחיים ולמוות מי לא נפקד כהיום הזה".

כמה אנשים לצערנו הרב הלכו מן העולם בחטף בשנה זו מבלי כל הודעה מוקדמת. הנה לפני זמן מה הלך לעולמו בחטף חבר טוב שלי אשר היה איש עשיר בממון ובנכסים, איש בריא לחלוטין ושום חולי לא דבק בו ובפתע פתאום נפל בחדר הכושר שלו בעודו מתעמל ונפח נשמתו "ואיננו כי לקח אותנו אלוקים" רח"ל. כמובן שגזירה זו נגזרה עליו כבר בתחילת השנה ביום הדין בראש השנה.

כמו כן אמש יצאתי מבית המדרש ואני רואה מודעה של אבל, וסיפרו לי שהמדובר הוא בבחור צעיר בסה"כ בן כ"ט שנים שהיה בריא וחסון, ולפתע באמצע הלילה בעת שהיה נם את שנתו נדם ליבו ושבק חיים רח"ל. הרי בודאי שגם מכה זו נגזרה כבר ביום ר"ה, כי ביום הזה הקב"ה כותב וחותם על כל אדם ואדם מה יצא בדינו, ואיך אפשר שלא יתכונן האדם כראוי קודם בואו למשפט בשעה שחייו תלויים לו מנגד?! איך אפשר שישאר רדום ולא יתעורר לתקן דרכיו וליישר אורחותיו בשעה שמלך במשפט יעמיד ארץ וביד ה' לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו?!

כמובן שעיקר ההכנה צריכה להיות בענין לימוד התורה, כלומר שכל אדם יקבל על עצמו לקבוע עיתים לתורה מידי יום ביומו, ומי שיש בידו קבלה זו אין לך פרקליט חשוב מזה ליום הדין כי "תלמוד תורה כנגד כולם".

משפטי דוד

עיקרו של חודש אלול - קבלת עול מלכות שמים

"שום תשים עליך מלך" (דברים יז, טו)
 עיקר תכלית האדם בעולמו שישים עליו את הקב"ה למלך ויקבל עליו עול מלכותו ויקיים את כל חוקיו ומצוותיו וזהו גם כל מהותו של חודש אלול: קבלת עול מלכות שמים והמלכת ה' למלך.

וכדי לעורר הלבבות נהגו בתפוצות ישראל לתקוע בשופר כבר מתחילת חודש אלול וכפי שכתב הרמב"ם ז"ל (הל' תשובה ג, ד) תקיעת השופר בא לעורר לבבות ישראל לתשובה בבחינת "עוררו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם" ואם במשך ימות השנה נפלה תרדמה

על האדם הרי שבחודש הזה פונה הקב"ה אל כל יהודי ויהודי ואומר לו - התעורר נא מתרדמתך, התקרב אלי ודרוש אני כי קרוב אני אליך והשתדל לתקן דרכך ולקבל עליך מלכותי ואם עשית כן הרי שאזכור אותך לטובה ואכתוב אותך לחיים טובים ולשלום אולם אם נשארתי אדיש למצבך ולא התעוררת לשוב בתשובה ולקבל עליך א-להותי ולא ניצלת את קרבתי אליך והמשכת בשגרת חיך הרי שזולזלת במלך ואחריתך מי ישורנה רח"ל. זהו המסר שנשלח אל כל יהודי בימים אלה מידי הקב"ה.

ובאמת איך מסוגל אדם להישאר אדיש ולא להתעורר בתשובה בשעה שהוא יודע שבעוד ימים ספורים יעמידו ה' למשפט ביום ר"ה ויצטרך לתת דין וחשבון על כל מעשיו, איך לא יירא לבבו לבא לדין ואין בידו לא פרקליטים ולא סנוגרים שיגנו עליו. ואם דוד המלך ע"ה שהיה איש קדוש וטהור איש נקי מכל חטא ועוון פחד מיום הדין ואמר (תהלים קיט, ט) "סמו מפחדך בשרי וממשפטך יראתי" אנו אזובי הקיר שעוונות רבים תלויים בצוארתו על אחת כמה וכמה שיש לנו לירא ולפחד מאימת הדין.

ואפילו מלאכי מעלה פוחדים ורועדים מאימת הדין, כמו שאומרים בתפילה "ומלאכים יחפזון וחיל רועדה יאחזון ויאמרו הנה יום הדין לפקוד על כל צבא מרום בדין כי לא יזכו לפניך בדין". ואם שרפי מעלה שאין בהם לא חטא ולא עוון ורועדים מפחד הדין, אנו בני אדם הקרוצים מחומרי עכור ק"ו שיש לנו לירא ולפחד מיום הדין, ובודאי שחובה מוטלת עלינו להתכונן כראוי למשפט ולהכין לנו פרקליטים טובים של זכויות שיעמדו לנו בעת צרה.

הנה לפני ימים ספורים באה אלי אשה בעת קבלת קהל וראיתי שפחד גדול נסוך על פניה וידיה רועדות רעד גדול. חרדתי לשלומה ושאלתי מה קורה לך? החלה האשה לבכות בכי מר ואמרה "הרופאים חוששים שמא המחלה הארורה מקננת בקרבי, לכן שלחו אותי בדחיפות לערוך כמה וכמה בדיקות. עתה אני ממתינה בקוצר רוח לתוצאות והפחד מאימת התוצאות מרעיד את לבבי עד מוות, אני ממתינה בכליון עיניים לתוצאות ובאתי לבקש מהרב שיברך אותי שהתוצאות יהיו טובות", כך סיפרה האשה.

כמובן שברכתי אותה בכל לב והרגעתי את נפשה ודיברתי

דברי חכמים

פרפראות לפרשה

משולחנם של חכמי התורה

ומי הם השופטים והשוטרים שלך?

כאשר הדברים מחודדים וברורים בשכל, יש סיכוי שבשעת ניסיון יהיו לאדם הכוחות לעמוד בו ולהתגבר על התאוה.

מלחמה מתמדת מתנהלת בין השכל והרגש, בין השכל והדמיון, כאשר בדרך כלל מנצחים הרגש או הדמיון. התורה - באמצעות מערכת החוקים והמצוות שבה - מלמדת אותנו איך להשליט את השכל עליהם. מצוות כמו "לא תקום ולא תטור", או "לא תשנא את אחיך בלבבך", נראות מצוות קשות ליישום. נראה שמתאים היה יותר לתת אותם למלאכים, ולא לבני אדם פגיעים ובעלי רגשות. אולם התורה כן מצוה אותנו במצוות אלו, ובכך היא מאמנת אותנו להשליט את השכל על הרגשות.

כאן יש להוסיף נקודה משמעותית: בכל מריבה, כל צד בטוח שהוא הצודק במאת האחוזים. כל צד רואה רק את הצד שלו, ומחפה על עצמו.

הרבה פעמים, גם כאשר מרגיש אדם שעשה לפלוני משהו לא הוגן, והלה כועס עליו, ובצדק, עדיין פיו מלא עליו טענות שכעסו אינו מידתי. הוא כועס יותר מדי. יש לו מאה תשובות וטענות לכך שהלה מגזים בתגובתו. אולם כשהכיוון הפוך - הוא אינו בודק שהכעס שלו אכן מידתי. למה? כי אדם אוהב את עצמו ומלמד על עצמו זכות. את חברו הוא אוהב פחות, ולכן לא יראה עליו זכויות.

כשאדם לומד תורה, התורה נותנת לו את הכח לשים את עצמו בצד, ולחשוב בצורה אובייקטיבית גם על הצד השני. היכולת הזאת מונחת במצוות "ואהבת לרעך כמוך", כי אהבה אין פרושה לתת לשני את החיים. אדרבה, במצבים מסוימים, כגון כשהולכים במדבר ואין מספיק מים - "חייך קודמים".

רוב רובן של הבעיות בין אדם לחברו היו נפתרות, אם היה אדם מבין את חברו כפי שהוא מבין את עצמו. דא עקא, שלעצמו אדם נותן את כל הקרדיט שבעולם, ועם חברו הוא מדקדק בחשבון מדוקדק. השופטים והשוטרים שתינתן על עצמך, ילמדו אותך לאזן את המבט.

מקרה מעניין קרה בבני ברק: שני אנשים, ראובן ושמעון, קנו כרטיסי הגרלה בשותפות. כל אחד קנה כרטיס בנפרד, והקנה לחברו חצי ממנו בקניין גמור כדת וכדין.

אחרי ההגרלה בדק ראובן את הכרטיס שלו, ונוכח לדעת שזה בפרס הגדול. דא עקא, עליו לתת חצי מהסכום לשמעון...

מה עשה? הרים טלפון לשמעון ואמר לו, תוך שהוא מקליט את כל השיחה: "נראה לי שעדיין לא בדקת את תוצאות ההגרלה. אני כבר בדקתי, ורציתי לבשר לך שהכרטיס שלך זכה בהגרלה. כידוע לך, לפי ההסכם בינינו עליך לתת לי חצי מסכום הזכייה..."

ואז נשמע קולו של שמעון, מעברו השני של הקו, צועק בהיסטריה: "זו אסמכתא בעלמא! לא התכוונתי ברצינות להקנות לך חצי מהכרטיס..." כשגמר להרצות את כל טענותיו, שכאמור הוקלטו, אמר לו ראובן: "דע לך שהסיפור היה הפוך. הכרטיס שלי זכה, וזה עתה הסברת בטוב טעם ודעת, מדוע אין עלי חובה לתת לך חצי מהזכייה".

השניים הלכו לדין תורה, ובית הדין פסק שראובן חייב לתת לשמעון את חלקו, מאחר ועשו ביניהם קנין כדין.

ראובן, כך המשיל הגה"צ רבי אריה שכטר זצ"ל, את הלקח המוסרי שיש ללמוד מסיפור זה - עשה לשמעון טריק לא יפה, אך בהחלט מעניין. טריק שחשף את תכונתו הטבעית של כל אדם שאינו עובד על מידותיו: כשהשני מרוויח - הוא רוצה לקבל חצי מהרווח, אבל כשהוא עצמו המרוויח - הוא מוצא את כל הסיבות שבעולם, למה אין הוא מחויב לתת לשני את חלקו.

"שופטים ושוטרים תתן לך" - התורה מלמדת אותנו לחשוב בלי נגיעות, היא דורשת מאתנו להציב דרך קבע שופטים ושוטרים בלבנו, כדי שהללו יכניסו לנו היטב לראש: יש דברים שאצלי הם לא באים בחשבון. נקודה. גם אם השמים והארץ יתהפכו - אני לא עושה אותם! גם אם הלב יתאוה לשקר, לגנוב, או כל תאוה אחרת - מבחינתי זה מחוץ לתחום. אין על מה לדבר!

במסילת נעלה

שביבי אמונה ובטחון מפקנסו של מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

בדד בלב הטומאה

בעניין שמירת העיניים נדרשת זהירות גדולה והשגחה רבה, כיון שבעניין זה תלויה קדושתו וטהרתו של האדם, המשפיעה על כל תורתו.

באחת השנים נערכה שמחת בר המצווה לבנו של אחד מידידי בבית הכנסת בעיר אילת שבארץ ישראל, ועל כן נזדמן לי להגיע לעיר זו ולשהות בה במשך שעות ספורות בלבד.

אני לכשעצמי, לא הייתי דורך במקום טומאה זה, אולם הייתה לי מטרה ברורה בבואי למקום - להזכיר לבעל השמחה, שלא היה שומר תורה ומצוות שיש דין ויש דיין, ושמחובתו להתעורר ולשוב בתשובה שלימה.

יהודי זה חש עצמו במשך שנים רבות חסיד גדול של משפחת פינטו המעטיירה, וביקשתי לומר לו שלא יוכל להיקרא חסיד של המשפחה ללא שיקבל על עצמו עול תורה ומצוות.

לפיכך עלה בדעתי שאם אטרח לכבודו ואשתתף בשמחתו - הוא יקבל את דבריי ביתר הבנה.

לאחר שהתעכבתי מעט בבית הכנסת בשמחת בר המצווה, פניתי עם מלווי לשוב מיד לביתי. אולם "רבות מחשבות בלב איש", עיכובים רבים ובלתי צפויים נקרו בדרכינו חזרה, המטוס התעכב מלהמריא בשעה היעודה, וכך מצאנו את עצמנו שוהים במשך כשעתיים תמימות בשדה התעופה של אילת, בתוך אולם קטן וצפוף עם שאר הנוסעים שחיכו אף הם לטיסה למרכז הארץ.

סביבנו שררה פריצות איומה, וכיון שכך לא היה שייך כלל להביט לימין או לשמאל, ובעל כורחי נאלצתי לעמוד במשך כל אותן שעות ואף יותר, כשפניי מול הקיר מבלי יכולת לזוז כלל, והדבר גרם לי לסבל רב ולעוגמת נפש.

חרטה גדולה עלתה בלבי על שהסכמתי לבקר במקום זה, ורק לאחר שהגענו למחוז חפצנו - הרשיתי לעצמי לנשום לרווחה ולהודות לקב"ה על שהצילני מהסכנה הרוחנית שהייתה בעיר הטומאה, ועל שבחסדיו הגדולים זכיתי להתגבר על יצרי ולשמור את עיניי מאותם מראות אסורים.

במרה מפטירין

הפטרת השבוע: "אנכי אנכי הוא

מנחמכם" (ישעיה נא)

הקשר לשבת: הפטרה זו היא אחת משבע

שבתות של נחמה שמפטירין החל משבת שאחרי תשעה באב.

ארחות ישראל

הליכות והלכות בין אדם לחברו

קימה מפני תלמיד חכם

מצות עשה לקום מפני תלמיד חכם, אפילו הוא צעיר לימים. ותלמיד חכם זקן, צריך לכבדו ולהדרו ביותר.

לבני ספרד יש לקום מפני תלמיד חכם שעובר לפניו אפילו מאה פעמים ביום. ולבני אשכנז די בקימה פעמיים ביום.

א. נאמר בזוהר הקדוש (ח"ג רעב ב): "יכין לכבוד שבת מקום הסיבה נאה, כמו שמתקנים חופה לכלה, כי השבת היא המלכה והיא הכלה". על כן, יש אפוא לערוך את השולחן במקום הנאה והמשובח שבבית, וכן נהגו רבים לאכול בשבת בסלון שהוא מקום נאה יותר.

ב. ראוי להקפיד שתהיה לו מערכת כלים מיוחדת לשבת הכוללת: סט סכו"ם, סט צלחות, כלי הגשה וכוסות, נאים ומיוחדים לשבת, שהרי אין זה מכבוד השבת לאכול ולשתות בכלי חול.

וכך אמרו בגמרא (מסכת שבת ק"ט, א) על רב נחמן שהיה מכין את הבית לקראת שבת, ומוציא את כלי הסעודה של חול ומכניס את כלי הסעודה של שבת. והיה אומר: אילו היו באים רבי אמי ורבי אסי לבקרני בביתי, וכי לא הייתי מגיש לפניהם את הסעודה בכלים נאים ומכובדים!?

ג. יש לערוך את השולחן מבעוד יום, כמו שעורכים שולחן מבעוד מועד לקראת המלכה - הכלה ששמחים בבואה, ולא בלחץ ברגע האחרון. ואולם, אם בא לביתו וראה שהשולחן אינו ערוך כראוי, יעזור לעורכו באורך רוח ובסבלנות.

ד. כשיבוא לביתו, ימהר לקדש ולאכול מיד, שבזה מראה חביבותו לשבת, שמקדשו מיד בכניסתו. על כן, לא יתעכב בשיחה עם המתפללים, ואפילו בדברי תורה, אלא יזדרז לביתו, וזוכה בזה לאריכות ימים.

ואמרו בגמרא (שבת ק"ט, ב): "רבי זירא מהדר אזוזי זוזי דרבנן, אמר להו: במטותא מייניכו, לא תחללוניה". ופירש רש"י כשהיה רואה זוגות זוגות של תלמידי חכמים מדברים בדברי תורה, היה מחזר אחריהם ואומר להם: בבקשה מכם לכו והתעסקו בעונג שבת, ואל תחללו אותה לבטל תענוגים.

ה. חשיבות יתירה יש לנשק את ידי ההורים ולקבל ברכתם בשבת. ועל דרך הסוד, מעלה גדולה יותר יש בנישוק ידי האם. וכתב הגאון רבי חיים פלאג'י, שבברכה זו מבטלים ההורים כל הקפדה שעלולה להזיק לבניהם, אם חלילה הם הקפידו עליהם במשך ימות השבוע.

וכן כתב הרב יעב"ץ, שהמנהג לברך את הילדים בליל שבת, שאז חל השפע וראוי להמשיכו עליהם, כיון שאין בכוחם להמשיך את השפע במעשיהם מחמת קטנותם, אבל על ידי הגדול יורד השפע ונאחז בקטנים ביותר, כיון שעדיין לא טעמו טעם חטא. ומכל מקום גם הבנים הגדולים יקבלו ברכה מאבותיהם.

ו. גם בן נשוי, נכון שילך בליל שבת לנשק את ידי הוריו ולקבל ברכתם. וכך היה נוהג רבנו האר"י ללכת לבית אמו הרבנית שרה ע"ה ולנשק ידה. אך אם מחמת כן נגרם צער לאשתו ובני ביתו שמתעכב הקידוש והם רעבים, ילך להוריו בזמן אחר.

מז האוצר

ממשנתו של מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

חודש אלול - נחלתו של יעקב אבינו ע"ה

כתב רבינו יוסף חיים זיע"א ה'בן איש חי' (בהקדמתו לפר' דברים שנה ראשונה), כי יעקב אבינו לקח לחלקו - ניסן אייר סיון, ועשיו לקח - תמוז אב אלול. אך נתגבר יעקב אבינו עליו וחסף ממנו את אלול ונשאר ביד עשיו תמוז אב בלבד, ולכך שלט בהם החורבן. ע"כ קוצר דבריו.

נטיתי ליבי להבין מדוע תמוז ואב נשארו ביד עשיו ואילו אלול נלקח ממנו? ולעניות דעתי הכל תלוי בכח התורה, כי הנה הכתוב אומר (בראשית כז-כב) "הקול קול יעקב והידיים ידי עשו" ודורשים חז"ל (ילקוט שמעוני קטו) כל זמן שקולו של יעקב מצפצף בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, אין הידיים ידי עשיו יכולות לשלוט בהם. ומעתה כיון שבחודשים אלו תמוז ואב נחלשו ישראל מן התורה וחל בהם רפיון ולא עסקו בה כראוי, כמו שנאמר (ירמיה ט, יב) "על מה אבדה הארץ... ויאמר ה' על עזבם את תורת", על כן גברה ידו של עשיו וחודשים אלו תמוז אב עמדו לרשותו.

ובתחילה גם אלול היה ברשותו של עשיו, אלא שעמד יעקב אבינו בתפילה לפני ה' ואמר "רבש"ע נכון שבחודשי תמוז ואב עזבנו את התורה, אבל משהגיע חודש אלול שהוא חודש של הכנה ליום הדין, אין לך אדם מישראל שאינו מתעורר לתשובה אין לך אדם מישראל שאינו משתדל לקבל עול תורה, אם בקביעת עיתים לתורה ואם בתוספת של שיעורי תורה. ואם בחודש הזה אנו מתחזקים בלימוד התורה, הרי מן הדין שחודש זה יהיה בנחלתו כי כשיש תורה בישראל גובר כוחו של יעקב על עשיו" - כך ביקש יעקב מהקב"ה ואכן שמע ה' תפילתו והוציא את חודש אלול מידי עשיו ונתנו ליעקב לנחלה. כך נראה לי להסביר.

ואם לא זכה יעקב להחזיר לנחלתו את חודש אלול אלא מפני שלימד סנגוריא על ישראל שבחודש הזה הם מתחזקים בלימוד התורה, מעתה מי שאינו מתעורר בחודש זה ללימוד התורה והוא נשאר שאנן וממשיך בשגרת יומו, בודאי שיתבע אותו יעקב אבינו על כך ויטען לו "מי יודע שמא בגללך יחזור חודש זה לידי עשיו, שהרי לא ניתן לנו חודש זה לנחלה אלא מפני שאנו מתחזקים בו בתורה ואתה לא מתחזק בתורה", ומה יענה אדם על טענה כה קשה.

לכן כל איש מישראל מחויב בחודש הזה לעורר נפשו לתיקון דרכיו, ובפרט יעורר נפשו לחיזוק בלימוד התורה. ואין ספק שזכויות אלו יעמדו לו ביום הדין לצאת זכאי במשפט ולהיכתב לחיים טובים ולשלום.

הידודי הפרשה

חידודים לפרשת שופטים

- מיהו הפרקליט הטוב ביותר ליום הדין?
- כמה פעמים ביום צריך לקום מפני תלמיד חכם?

תשובות יש לשלוח עד יום שני למייל: 26@hpinto.org.il

משירי נוסת הגדולה

רבינו יוסף חיים מבבל זיע"א

יבולו הספרותי המבורך של ריש גלותא דבבלי, כפי שרבים מגדולי ישראל נהגו לכנותו, ה"ה רבינו יוסף חיים מבבל זיע"א. הפליאה רבים וטובים מגדולי ישראל, מן המזרח ומן המערב. עד שהעיד בגודלו הגאון המקובל הא-להי רבי יהודה פתייה זצ"ל: ראויה היתה נשמתו של רבי יוסף חיים, לרדת לעולם בימים קדומים. אלא שריחמו עלינו מן השמים, ונשלח בזמנינו, כדי שישקה תבל ויושבי בה ממי באר תורתו. והגאון רבי יעקב דוד מסלוצק - הרדב"ז זצ"ל, ששהה בסוף ימיו בעיה"ק צפת, העיד כי "ריח של קדושה וטהרה נודף מספריו של ריש גלותא דבבל, וכל ההוגה בהם מבחין בכך"...

כך שח הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל, ראש ישיבת 'פורת יוסף': שמעתי מגאון אחד שהיה שבני ביתו של הרידב"ז בהיותו באנגליה. ביום מן הימים ראה את הרידב"ז מצטער ובוכה. הלה שאל אותו, "מדוע רבנו בוכה?" השיב לו הרידב"ז: "היום נתבקש לישיבה של מעלה, ראש גולת אריאל רבנו יוסף חיים מבגדד צוק"ל, ולכן אני בוכה"...

ובתוך כדי דיבור, הוסיף הרידב"ז בחרדת קודש: "כל הלומד בספריו של רבנו יוסף חיים מרגיש בקדושה החופפת על דבריו!"

היקף יצירותיו, לא הצטמצמו בתחום כל שהוא, בכל שטחי פרד"ס התורה. הן בתורה שבכתב - הלא הם ספריו וכתביו הרבים, למעלה משישים במספר. שברובם נדפסו וראו אור בשנים האחרונות, והם מהווים כיסוד מוסד להלכה, למוסר לקבלה ולדרוש אצל חכמי הספרדים בדורות האחרונים. והן בתורה שבעל פה - בזכות דרשותיו הנפלאות שיצאו מן הלב ונכנסו ללב, דרושים שנחרזו מן ההלכה אל האגדה, מהם בדרך הדרש, מהם בדרך הרמז ומהם בתורת הסוד. שילוב שבא לידי ביטוי, פעמים רבות, בספרו הנודע שנתחבב על כל שכבות הציבור בארץ ובגולה 'בן איש חי'.

ביתו של רבי יוסף חיים שבבבל, הפך לתל תלפיות, כאשר מכל קצו העולם הריצו אליו אגרות. מסינגאפור ומבומבי. מאירן ומכלכותא. מערי אריסטאן וכורדיסטאן. מוילנא ומתוניס. מירושלים ומצפת. אגרות ומכתבים שעסקו בשאלות אקטואליא, בכל שטחי החיים. בהלכה ובאגדה, בנגלה ובנסתר ובחכמות מדעיות קשות ומסובכות. כך למשל, נשאל לגבי מיקומו של גן העדן התחתון, לאחר שאנשי המדע הקיפו - לטענתם - את כל כדור הארץ, ולא מצאו מה שביקשו למצוא בגן עדן...

שאלות הפיזוטיות כאלו ואחרות, הובהלו אל מעונו של רבי יוסף חיים, שלא נרתע מלהשיב לגופו של ענין, אף בנושאים אשר נחשבו כממנו והלאה. תוך שהוא מגלה התמצאות מקיפה והתמחות מדעית נדירה ברפואה, אסטרונומיה, פיסיקה, במטאורולוגיה ובכלכלה, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בספרו רב האיכות והכמות ספר שאלות ותשובות 'רב פעלים'.

הגאון רבי יחזקאל רחמים זצ"ל, בעל מחבר הספר 'עצי היער', סח לתלמידיו שכאשר הופיע בדפוס הספר 'בן איש חי', ועיין בו, נתקשה בענין מסוים. מיד עלה לביתו של המחבר, ופרש בפניו את שאלתו. רבי יוסף חיים, נענה ואמר לו: "דע לך כי כל פסקי בספרי זה, הם סולת נקיה, ומן השמים סייעוני בכך".

- ואיך יתכן - שאלו רבי יחזקאל, שבפרשה

פלונית בדין פלוני, פסק רבינו היפך דעתם של ארבעה פוסקים ידועים?
- ידעתי בני ידעתי - השיבו רבי יוסף חיים, אך ממשמעותם של שלשים פוסקים אחרים במקומות שונים, למדתי שהם פוסקים כן. ותוך כדי דיבור החל למנות את הפוסקים ודבריהם בקודש. וכשסיים, פנה אל רבי יחזקאל ואמר לו: הן עתה נוכחתי לידע כי ישנם עוד כמה פוסקים הסבורים כן, ברצונך לשמוע?
"לא! לא! די!" משך רבי יחזקאל בכתפיו לאות שלילה...

את ספריו שערך וחיבר, קרא בשמותיו של בניהו בן יהוידע. לאחר שבביקורו על קברו של בניהו בן יהוידע שבגליל העליון, חש רבי יוסף חיים בהארה מיוחדת של קדושה נפלאה, ובו במקום נפתחו בפניו מעיינות החכמה, ונתגלו לו מן השמים רזים וסודות שמעולם לא ידעם. מכיון שהבין כי שורש נשמתו היא מנשמתו של אותו הצדיק, החליט בו במקום לקרוא לכל ספריו, על שמותיו של בניהו בן יהוידע.

המשורר התורני רבי שלום כתב הי"ו חיבר שיר נאה הכולל את רשימת ספריו של רבינו זיע"א, בחרוזים נפלאים במעשה אומן:

עוד יוסף חי -	בְּנֵיהוּ -
חֶקֶם חַיִּים,	מְרֵאוֹת יְחֻזְקָאֵל...
בֶּן-אִישׁ-חַי	דְּעָה וְתִבְנֶנָּה -
רַב-פְּעָלִים!	קָרוֹ - יְשִׁיעָה,
מְשָׁל וְנִמְשָׁל -	אֲמִנִי - בֵּינָה -
בְּרִפְת אָבוֹת,	הַלּוֹלָא - רַבָּא.
אֲרַח חַיִּים -	רְפוּאָת - נְפֶשׁ
זְכוּת - אָבוֹת	לְשׁוֹן חֲכָמִים,
נְפָלָאִים מְעֻשְׂיָהּ -	תְּשַׁבְּחוּת - נְאֻמִּים -
רַב - בְּרִכּוֹת,	סוּד יְשָׁרִים.
בֶּן - אִישׁ - תֵּיל -	שִׁיחָה - תְּדַשָּׁה
פְּתֵר - מְלַכּוֹת.	סְדֵר - פִּיטִימִים,
בֶּן יְהוּדָע -	תְּנַחֵה לְשִׁמְיָהּ -
מְקַבְּצֵי אֵיל,	מְמַלְכֵת - כְּהֵנִים.

מעוניין לזכות את הרבים ולהפיץ את העלון "פחד דוד" באזור מגוריך?
פנה עוד היום ע"י שליחת מייל ל:
mld@hpinto.org.il
ותזכה בברכת הצדיק
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

לקבלת דבר תורה יומי
מאת מורנו ורבנו
כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א
ניתן לשלוח הודעה
אנגלית +972587929003 • צרפתית +16467853001
ספרדית +541141715555 • עברית +972585207103

שמעו
ותחי נפשכם

שמעו וראו כי טוב ה' - מודעה רבה לאורייתא

בסייעתא דשמיא מעתה ניתן להאזין לשיעורי מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א - בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית

באתר קול הרשון ובמספר ישיר 0733-718-144

בקרוב יהיה ניתן לקבל חוברת קטלוג מפורט, כל שיעור עם מספר ישיר, ניתן לקבלו במייל: mld@hpinto.org.il

מסודר
לפי פרשות
השבוע, חגים
ונושאים שונים.